

31968R1017

1968.7.23.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 175/1

A TANÁCS 1017/68/EGK RENDELETE**(1968. július 19.)****a vasúti, közúti és belvízi szállítási ágazatokra vonatkozó versenyszabályok alkalmazásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 75. és 87. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a Tanács 141. rendelete ⁽³⁾ értelmében, amely arról rendelkezik, hogy a 17. rendeletet nem lehet alkalmazni a szállítási ágazatra, az említett 17. rendelet ⁽⁴⁾ nem alkalmazható a szállítási ágazatban sem olyan megállapodásokra, határozatokra és közös gyakorlatokra, amelyek célja a szállítási díjak és feltételek rögzítése, a szállítási kínálat korlátozása vagy ellenőrzése, vagy a szállítási piac felosztása, sem az erőfölénnyel a Szerződés szállítási piacról szóló 86. cikke értelmében;

mivel a vasúti, közúti és belvízi szállítást illetően az 1002/67/EGK ⁽⁵⁾ rendelet értelmében ez az alkalmazási mentesség csak 1968. június 30-ig áll fenn;

mivel a vasúti, közúti és belvízi szállításra vonatkozó versenyszabályok megállapítása része a közös közlekedéspolitikának és az általános gazdaságpolitikának;

mivel az ezen ágazatokra vonatkozó versenyszabályok kialakításakor figyelembe kell venni a szállítás sajátosságait;

mivel a szállításra vonatkozó versenyszabályok eltérnek az általános versenyszabályoktól, lehetővé kell tenni, hogy a vállalkozások megismerhessék az egyes esetekben alkalmazandó szabályokat;

mivel a szállításra vonatkozó versenyszabályok rendszerének bevezetésével szükséges, hogy egyes vállalkozási csoportok közös hasznosítása érdekében a szabályok egyaránt vonatkozzanak fuvarszközök közös finanszírozására vagy megszerzésére, valamint a szállításhoz tartozó járulékos szolgáltatások teljesítőinek vasúti, közúti és belvízi szállításhoz kapcsolódó egyes tevékenységeire;

mivel annak érdekében, hogy ne legyenek hatással a tagállamok közötti kereskedelemre, és ne torzuljon a verseny a közös piacon belül, szükség van a fent említett három szállítási módnál a vállalkozások közötti megállapodások, a vállalkozások társulásai által hozott döntések és a közös piacon meglévő erőfölénnyel való visszaélés elvi tiltására, amennyiben ezek a fenti hatásokat eredményezhetik;

mivel a szállítási ágazatban a kizárólag műszaki fejlesztések alkalmazását vagy műszaki együttműködés megvalósítását célzó vagy eredményező megállapodások, döntések és összehangolt magatartás egyes típusai mentesülhetnek a versenykorlátozó magatartások tilalma alól, hiszen ezek hozzájárulnak a termelékenység javításához; mivel az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok fényében a Tanács a Bizottság javaslatára módosíthatja az ilyen megállapodások típusainak jegyzékét;

mivel a közúti és belvízi szállítási ágazat néha túlságosan szerteágazó szerkezetének javítása érdekében szükséges lenne, hogy e két szállítási ágazatban mentesüljenek a versenykorlátozó magatartások tilalma alól a vállalkozások olyan csoportjainak megalakítására és működtetésére vonatkozó megállapodások, döntések és összehangolt magatartások, amelyek célja szállítási tevékenység folytatása, beleértve a közös üzemeltetéshez szükséges fuvarszközök közös finanszírozását vagy megszerzését; mivel ez az általános mentesség kizárólag akkor adható, ha a csoportosulás teljes szállítási kapacitása nem halad meg egy rögzített maximumot, és a csoportosuláshoz tartozó vállalkozások egyedi szállítási kapacitása nem halad meg egy megállapított korlátot, amelyet úgy határoznak meg, hogy a csoporton belül egyik vállalkozás se rendelkezhesen erőfölénnyel; mivel a Bizottságnak mindazonáltal kellő hatáskörrel kell rendelkeznie a beavatkozáshoz, ha egy meghatározott esetben a fenti megállapodások hatásai összeegyeztethetetlenek azokkal a feltételekkel, amelyek értelmében egy versenykorlátozó magatartás jogszerűnek tekinthető, és e megállapodások a mentes-

⁽¹⁾ HL 205., 1964.12.11., 3505/64. o.

⁽²⁾ HL 103., 1965.6.12., 1792/65. o.

⁽³⁾ HL 124., 1962.11.28., 2751/62. o.

⁽⁴⁾ HL 13., 1962.2.21., 204/62. o.

⁽⁵⁾ HL 306., 1967.12.16., 1. o.

séggel való visszaélésnek minősülnek; mivel önmagában az, hogy egy csoportosulás teljes szállítási kapacitása meghaladja a rögzített maximumot, vagy hogy nem igényelheti az általános mentességet egy hozzá tartozó vállalkozás egyedi kapacitása miatt, mindazonáltal nem akadályozza meg a csoportot jogszerű megállapodások, döntések és összehangolt magatartás kialakításában, amennyiben azok megfelelnek az e rendelet által ilyen célra megállapított feltételeknek;

mivel amikor egy megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás hozzájárul a szállítási szolgáltatások minőségének javításához vagy a szállítási igények kielégítésében a nagyobb mérvű folyamatosság és stabilitás megvalósításához olyan piacokon, ahol a kínálat és a kereslet jelentős időbeli ingadozásnak van kitéve, vagy a vállalkozások termelékenységének fokozásához, vagy a műszaki, illetve gazdasági fejlődés előmozdításához, lehetővé kell tenni a tilalom hatályon kívül helyezését, mindazonáltal mindenkor fenntartva, hogy az adott megállapodásnak, döntésnek vagy összehangolt magatartásnak megfelelő mértékben figyelembe kell vennie a szállítást igénybe vevők érdekeit, és nem háríthat az érintett vállalkozásokra a fenti célkitűzések megvalósítása szempontjából szükségtelen megszorításokat, és nem engedheti meg ilyen vállalkozásoknak a verseny felszámolását az érintett szállítási piac egy jelentős részén, figyelembe véve az alternatív szállítási módokból eredő versenyt is;

mivel addig, amíg a Tanács a közös közlekedéspolitikai keretében nem vezet be megfelelő intézkedéseket a szállítási piac stabilitásának biztosítása érdekében, és annak feltételével, hogy a Tanács válsághelyzet fennállását állapítja meg, az adott piacon a szállítási piac szerkezetéből adódó zavarok mérsékléséhez szükséges megállapodásokat kellene engedélyezni;

mivel kívánatos, hogy a vasúti, közúti és belvízi szállítás terén a tagállamok ne hozzanak és ne tartsanak fenn e rendelettel ellentétes intézkedéseket közvállalkozásokra vagy olyan vállalkozásokra vonatkozóan, amelyeknek kizárólagos vagy különleges jogokat ítélnek meg; mivel célszerű az is, hogy az általános gazdasági fontosságú szolgáltatások ellátásával megbízott vállalkozásokat e rendelet rendelkezéseinek hatálya alá vonják annyiban, amennyiben azok alkalmazása sem jogilag, sem a gyakorlatban nem hátráltatja a rájuk ruházott sajátos feladatok ellátását, mindig figyelembe véve, hogy ez nem érintheti a kereskedelem fejlődését a Közösség érdekeit sértő mértékben; mivel a Bizottságnak hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy biztosíthassa ezen elvek alkalmazását, valamint ahhoz is, hogy megfelelő irányelveket vagy határozatokat intézhessen e célból a tagállamokhoz;

mivel e rendelet alapvető elvei alkalmazásának részletes szabályait úgy kell meghatározni, hogy azok ne csak a hatékony ellenőrzést biztosítsák az adminisztráció lehető legnagyobb mértékű egyszerűsítése mellett, hanem megfeleljenek a vállalkozások jogbiztonság iránti igényeinek is;

mivel elsősorban maguknak a vállalkozásoknak kell megítélniük, hogy megállapodásaik, döntéseik vagy összehangolt magatartásuk elsődleges hatása a verseny korlátozása vagy az ilyen korlátozás indoklásaként elfogadható gazdasági előnyök jelentkezése, és a vállalkozások döntik el saját felelősségükre azt is, hogy az ilyen megállapodások, döntések vagy összehangolt magatartás jogszerűek-e vagy sem;

mivel ezért a vállalkozások számára lehetővé kell tenni megállapodások kötését és alkalmazását a közzétételük nélkül, kitéve a vállalkozásokat annak a kockázatnak, hogy e megállapodásokat visszamenőleges hatállyal semmissé nyilvánítják egy panaszt követő vizsgálat vagy a Bizottság hivatalból történő eljárása alapján, de nem érintve annak a lehetőségét, hogy egy utólagos vizsgálat esetén e megállapodásokat visszamenőlegesen jogszerűnek nyilvánítsák;

mivel egyes esetekben a vállalkozások mindemellett kérhetik az illetékes hatóságok segítségét annak érdekében, hogy megbizonyosodhassanak arról, hogy a megállapodásaik, döntéseik vagy összehangolt magatartásuk megfelel a hatályos rendelkezéseknek; mivel e célból szükséges, hogy a vállalkozások rendelkezésére bocsássonak egy, a Bizottsághoz benyújtott, kérelmen alapuló eljárást és az ilyen kérelmek tartalma lényegének közzétételét az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* oly módon, hogy az érdekelt harmadik felek észrevételeket nyújthassanak be az érintett megállapodás tárgyában; mivel ha nem érkezik panasz a tagállamoktól vagy az érdekelt harmadik felektől, és ha a Bizottság a kérvényt benyújtó vállalkozásokat nem értesíti egy megadott határidőn belül arról, hogy a kérdéses megállapodás jogszerűségével kapcsolatban komoly kétség merült fel, a megállapodást a tilalom alól mentesnek kell tekinteni az eltelt időszakra és még további három évig;

mivel figyelembe véve a szállítási piac szerkezetéből adódó zavarok mérsékléséhez szükséges megállapodások kivételes jellegét, a Tanács által megállapított válsághelyzet esetében, az ilyen megállapodásokra engedélyért folyamodó vállalkozások számára elő kell írni a Bizottság erről szóló értesítését; mivel a Bizottság engedélyének csak attól a naptól kezdve kell hatályba lépnie, amelyen a Bizottság a megítéléséről döntött; mivel az

ilyen engedélyek érvényességi időszaka nem haladhatja meg a három évet a válsághelyzet Tanács általi megállapításától számítva; mivel a döntés megújításának attól kell függenie, hogy a Tanács megállapítja-e ismét válsághelyzet fennállását; mivel az engedély semmi esetre sem maradhat érvényben hat hónappal tovább azután, hogy a Tanács megfelelő intézkedéseket hozott a megállapodás által érintett szállítási piac stabilitásának biztosítása érdekében;

mivel a közös piacon a szállítási ágazatban a versenyszabályok egységes alkalmazásának biztosítása érdekében olyan szabályokat kell kidolgozni, amelyek értelmében a Bizottság a tagállamok illetékes hatóságaival szorosan és folyamatosan együttműködve meghozhatja az e versenyszabályok alkalmazásához szükséges intézkedéseket;

mivel e célból a Bizottságnak el kell nyernie a tagállamok illetékes hatóságainak támogatását, és a közös piac egész területén hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy az e rendelet által tiltott megállapodások, döntések vagy összehangolt magatartás, illetve az e rendelet által tiltott gazdasági erőfölénnyel való visszaélés felderítéséhez szükséges információkat kérhessen és vizsgálatokat végeztesen;

mivel, ha a rendelet egyedi esetben történő alkalmazásakor egy tagállam véleménye szerint a közös közlekedéspolitikát érintő elvi kérdés merül fel, lehetővé kell tenni, hogy azt a Tanács megvizsgálja; mivel lehetővé kell tenni, hogy a versenypolitika szállítási ágazatra való alkalmazása kapcsán felmerülő általános problémákkal a Tanácshoz lehessen fordulni; mivel gondoskodni kell egy olyan eljárásról, amely biztosítja, hogy a rendelet egyedi esetben történő alkalmazására tekintettel a Bizottság csak akkor hozza meg döntését, ha a Tanács már megvizsgálta a felmerült elvi kérdéseket és vegye figyelembe a Tanács ülésén kialakuló irányvonalakat;

mivel ahhoz, hogy az e rendelet rendelkezései alkalmazásának biztosítására vonatkozó feladatának a Bizottság eleget tehesen, jogosultnak kell lennie arra, hogy vállalkozásokhoz vagy vállalkozások társulásaihoz javaslatokat vagy határozatokat intézhessen annak érdekében, hogy e rendelet egyes megállapodások, döntések vagy összehangolt magatartás tiltására vonatkozó rendelkezései megsértésének véget vethessen;

mivel lehetővé kell tenni az e rendeletben meghatározott tilalmak betartásának és a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira e rendelet értelmében rótt kötelezettségek teljesítésének pénzbírság és kényszerítő bírság révén történő ösztönzését;

mivel az érintett vállalkozásoknak biztosítani kell a jogot arra, hogy a Bizottság meghallgassa őket, a döntés által érdekeikben érintett harmadik felek számára pedig lehetővé kell tenni, hogy előzetesen beterjeszthessék észrevételeiket, és biztosítani kell, hogy a meghozott döntésekről széles körben tudomást szerezhessenek;

mivel célszerű a 172. cikk alapján korlátlan hatáskörrel felruházni a Bíróságot olyan döntéseket illetően, amelyek értelmében a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szab ki;

mivel célszerű a rendeletben megállapított tilalom hatálybalépését hat hónappal késleltetni az e rendelet *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének időpontjában hatályos megállapodásokra, döntésekre és összehangolt magatartásra tekintettel annak érdekében, hogy megkönnyítsék a vállalkozások alkalmazkodását e rendelet rendelkezéseihez;

mivel a Rajnai hajózásról szóló felülvizsgált egyezményt aláíró harmadik országokkal folytatott tárgyalásokat követően, és a tárgyalások lezárásától számított megfelelő határidőn belül sor kerül e rendelet egészének módosítására a Rajnai hajózásról szóló felülvizsgált egyezményből eredő kötelezettségek figyelembevételével;

mivel a rendeletet egy hároméves időszak során nyert tapasztalatok alapján szükség szerint módosítani kell; mivel ezen időszak után a közös közlekedéspolitikai fejlődésének fényében különösen kívánatos lesz annak megfontolása, hogy a rendeletet ki kell-e terjeszteni a tagállamok közötti kereskedelmet nem érintő megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásra, illetve az erőfölénnyel való visszaélésre,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Alaprendelkezések

A vasúti, közúti és belvízi szállítás területén e rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni mind az olyan megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásra, amelyeknek célja vagy hatása a szállítási díjak és feltételek rögzítése, a szállítási kínálat korlátozása vagy ellenőrzése, a szállítási piacok felosztása, a műszaki fejlesztések, illetve a műszaki együttműködés alkalmazása, vagy fuvarszervezők közös finanszírozása, illetve megszerzése, ha e tevékenységek közvetlenül kapcsolódnak szállítási szolgáltatások teljesítéséhez, és szükségesek szolgáltatásoknak közúti és belvízi szállító vállalkozások egy, a 4. cikk szerinti csoportja általi közös üzemeltetéséhez, mind pedig az erőfölénnyel való visszaélésre a szállítási piacon. E rendelkezéseket kell alkalmazni továbbá a járulékos szállítási szolgáltatások teljesítőinek olyan tevékenységeire, amelyek célja vagy hatása a fent említettek valamelyike.

2. cikk

Versenykorlátozó magatartások tilalma

A 3–6. cikk rendelkezéseire is tekintettel, a közös piaccal összeegyeztethetetlenek, és előzetes határozat szükségessége nélkül tilosak: az olyan, vállalkozások közötti megállapodások, vállalkozások társulásai által hozott határozatok és összehangolt magatartások, amelyek alkalmasak arra, hogy hatással legyenek a tagállamok közötti kereskedelemre, és céljuk vagy hatásuk a közös piacon belül a verseny akadályozása, korlátozása vagy torzítása és különösen azok, amelyek:

- a) közvetlenül vagy közvetetten rögzítik a szállítási díjakat és feltételeket vagy más üzleti feltételeket;
- b) korlátozzák vagy ellenőrzik a szállítási kínálatot, a piacokat, a műszaki fejlesztéseket vagy beruházásokat;
- c) felosztják a szállítási piacokat;
- d) egyenlőtlen feltételeket alkalmaznak más kereskedelmi partnerekkel folytatott egyenértékű ügyletekre, ezáltal hátrányos helyzetbe hozva azokat a versenyben;
- e) a szerződéskötést a partnerek általi olyan kiegészítő szolgáltatások elfogadásától teszik függővé, amelyeknek természetüknél fogva vagy a kereskedelmi alkalmazásuk szerint nincs kapcsolatuk a szállítási szolgáltatással.

3. cikk

Kivételt képező műszaki megállapodások

1. A 2. cikkben meghatározott tilalom nem vonatkozik olyan megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásra, amelyek célja vagy hatása műszaki fejlesztések alkalmazása vagy műszaki együttműködés megvalósítása a következők révén:

- a) berendezések, eszközök, járművek vagy állóeszközök szabványosítása;
- b) személyzet, berendezések, járművek vagy állóeszközök cseréje vagy közös használata szállítási szolgáltatások üzemeltetése céljából;
- c) egymást követő, kiegészítő, helyettesítő vagy kombinált szállítások szervezése és végrehajtása, a mindent magukban foglaló díjak és feltételek rögzítése és alkalmazása e szállításkora, beleértve a versenytarifákat;
- d) egyetlen szállítási módot igénybe vevő szállításhoz olyan útvonalak használata, amelyek üzemeltetési szempontból a legösszegeztettebbnek tűnnek;
- e) szállítási ütemtervek összehangolása egymást követő szállítások esetében;
- f) egymástól elkülönülő szállítmányok csoportosítása;

- g) egységes szabályok megalkotása a szállítási díjak szerkezetére és alkalmazási feltételeire vonatkozóan, amennyiben e szabályok nem állapítanak meg szállítási díjakat és feltételeket.

2. A Bizottság adott esetben javaslatokat terjeszt a Tanács elé az (1) bekezdésben szereplő lista bővítésére vagy szűkítésére vonatkozóan.

4. cikk

Kis- és középvállalkozások kivételt képező csoportosulásai

1. A 2. cikkben említett megállapodások, döntések és összehangolt magatartás mentesülnek az e cikkben foglalt tilalom alól, amennyiben a céljuk:

- közúti és belvízi szállítási vállalkozások csoportjának létrehozása és működtetése szállítási tevékenységek végzése céljából,
- ha e tevékenységek közvetlenül kapcsolódnak a szállítási szolgáltatások teljesítéséhez, fuvarszervezők közös finanszírozása, illetve megszerzése annyiban, amennyiben szükségesek az említett csoportok közös működtetéséhez,

minden esetben fenntartva azt, hogy egy csoport teljes szállítási kapacitása nem haladhatja meg:

- közúti szállítás esetében a 10 000 tonnát,
- belvízi szállítás esetén az 500 000 tonnát.

A csoporthoz tartozó egyetlen vállalkozás szállítási kapacitása sem haladhatja meg közúti szállítás esetében az 1 000 tonnát, míg belvízi szállítás esetén az 50 000 tonnát.

2. Amennyiben az (1) bekezdésben említett megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás megvalósítása egyedi esetekben olyan hatásokkal jár, amelyek összeegyeztethetetlenek az 5. cikk előírásaival, és visszaélést jelentenek a 2. cikk rendelkezéseitől mentességgel, és a vállalkozások vagy azok társulásai felszólíthatók arra, hogy vessenek véget ezeknek a hatásoknak.

5. cikk

A tilalom alkalmazhatatlansága

A 2. cikkben szereplő tilalmat visszamenőleges hatállyal alkalmazhatatlanná lehet nyilvánítani:

- vállalkozások közötti bármely szerződés vagy szerződéstípus vonatkozásában,
- vállalkozások társulása által hozott bármely határozat vagy határozattípus vonatkozásában, vagy

- bármely összehangolt magatartás vagy összehangolt magatartás típusa vonatkozásában, amennyiben ezek hozzájárulnak;
- a szállítási szolgáltatások minőségének javításához, vagy
- a szállítási igények kielégítésében a nagyobb mérvű folyamatosság és stabilitás megvalósításához olyan piacokon, ahol a kínálat és a kereslet jelentős időbeli ingadozásnak van kitéve, vagy
- a vállalkozások termelékenységének fokozásához, vagy
- a gazdasági, illetve műszaki fejlődés előmozdításához,

ugyanakkor megfelelő mértékben figyelembe veszi a szállítási szolgáltatást igénybe vevők érdekeit, anélkül hogy:

- a) az érintett vállalkozásokra szükségtelen megszorításokat róna a fenti célkitűzések megvalósítása céljából; és
- b) megadná a lehetőséget e vállalkozásoknak arra, hogy felszámolják a versenyt az érintett szállítási piac egy jelentős részén.

6. cikk

A szállítási piac szerkezetéből adódó zavarok mérséklésére irányuló megállapodások

(1) Addig, amíg a Tanács a közös közlekedéspolitikát keretében nem vezet be megfelelő intézkedéseket a stabil szállítási piac biztosítása érdekében, a 2. cikkben előírt tilalom alkalmazhatatlanná nyilvánítható minden olyan megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás vonatkozásában, amelynek célja az adott piac zavarainak a mérséklése.

(2) A 2. cikkben előírt tilalmat alkalmazhatatlanná nyilvánítható, a 14. cikknek megfelelően meghozott döntés nem fogantatható addig, amíg a Tanács minősített többséggel, vagy – valahányszor egy tagállam úgy véli, hogy teljesülnek a Szerződés 75. cikke (3) bekezdésében meghatározott feltételek – egyhangú döntéssel a Bizottság beszámolója alapján úgy nem találja, hogy válsághelyzet áll fenn a szállítási piac egészén vagy egy részén.

(3) A (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a 2. cikkben megadott tilalom kizárólag akkor nyilvánítható alkalmazhatatlanná, ha:

- a) a kérdéses megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás nem ró az érintett vállalkozásokra szükségtelen megszorításokat a zavarok mérséklése céljából; és
- b) nem adja meg e vállalkozásoknak azt a lehetőséget, hogy felszámolják a versenyt az adott szállítási piac egy jelentős részén.

7. cikk

Megállapodások és határozatok semmissége

A fenti rendelkezések értelmében tiltott megállapodások és határozatok automatikusan semmissé válnak.

8. cikk

Az erőfölénnyel való visszaélés tilalma

A közös piaccal összeegyeztethetetlen és tilos a közös piacot vagy annak jelentős részét érintő, egy vagy több vállalkozás által elkövetett erőfölénnyel való visszaélés, amennyiben hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

Ilyen visszaélések elsősorban a következők lehetnek:

- a) méltánytalan díjak vagy feltételek közvetlen vagy közvetett kiszabása;
- b) a szállítási kínálat, a piacok vagy a műszaki fejlődés korlátozása az ügyfelek érdekeinek megsértésével;
- c) egyenlőtlen feltételek alkalmazása más kereskedelmi partnerekkel folytatott egyenértékű ügyletekre, ezzel hátrányos helyzetbe hozva azokat a versenyben;
- d) szerződések megkötésének további, olyan kötelezettségek más felek általi elfogadásától való függővé tétele, amelyeknek természetüknél fogva vagy a kereskedelmi alkalmazásuk szerint nincs kapcsolatuk a szállítási szolgáltatások teljesítésével.

9. cikk

Közvállalkozások

(1) A szállítás terén a közvállalkozásokra és a tagállamok által különleges vagy kizárólagos jogokkal felruházott vállalkozásokra vonatkozóan a tagállamok nem hozhatnak és tarthatnak fenn olyan intézkedéseket, amelyek ellentétesek az előző cikkek rendelkezéseivel.

(2) Az általános gazdasági fontosságú szolgáltatások ellátásával megbízott vállalkozásokra az előző cikkek rendelkezéseit kell alkalmazni, feltéve hogy alkalmazásuk sem jogilag, sem a gyakorlatban nem hátráltatja a rájuk ruházott sajátos feladatok ellátását. A kereskedelem fejlődését ez nem érintheti a Közösség érdekeit sértő mértékben.

(3) A Bizottság biztosítja e cikk rendelkezéseinek az alkalmazását, és szükség szerint megfelelő irányelveket vagy határozatokat intéz a tagállamokhoz.

10. cikk

Eljárások panasz esetén vagy a Bizottság saját kezdeményezésére

A Bizottság akár panasz alapján, akár saját kezdeményezésére eljárást indít a 2. cikk vagy a 8. cikk rendelkezései megsértésének megszüntetésére vagy a 4. cikk (2) bekezdésének alkalmazása érdekében.

Panasszal élhetnek:

- a) a tagállamok;
- b) jogos érdekeket érvényesítő természetes vagy jogi személyek.

11. cikk

Panasz alapján vagy a Bizottság saját kezdeményezésére indított eljárások eredménye

(1) Ha a Bizottság azt állapítja meg, hogy megsértették a 2. vagy a 8. cikket, határozat útján kötelezheti az érintett vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait a jogsértés megszüntetésére.

E rendelet más rendelkezéseinek sérelme nélkül, az előző albekezdésben említett határozat meghozatala előtt a Bizottság a jogsértés megszüntetését célzó ajánlásokat intézhet az érintett vállalkozásokhoz vagy vállalkozások társulásaihoz.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni a 4. cikk (2) bekezdésében említett esetekben is.

(3) Ha az eljárás panaszra indult és a Bizottság a tudomásában lévő tények értékelésével arra a következtetésre jut, hogy a 2. cikk, a 4. cikk (2) bekezdése vagy a 8. cikk alapján nem lehet fellépni egy megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás ellen, határozatot hoz, amelyben a panaszt mint megalapozatlant elutasítja.

(4) Ha a Bizottság egy panasz alapján vagy a saját kezdeményezésére indult eljárás végén arra a következtetésre jut, hogy egy megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás megfelel mind a 2., mind az 5. cikk rendelkezéseinek, határozatot hoz az 5. cikk alkalmazásáról. Az ilyen határozat feltünteti a hatálybalépése időpontját. Ez az időpont a határozat meghozatalánál korábbi időpont is lehet.

12. cikk

Az 5. cikk alkalmazása – kifogás

(1) Azok a vállalkozások és vállalkozások társulásai, amelyek olyan, a 2. cikkben említett megállapodások, döntések vagy összehangolt magatartás javára szeretnék elérni az 5. cikk alkalmazását, amelyben részt vevő felek, kérelemmel fordulhatnak a Bizottsághoz.

(2) Ha a Bizottság a kérelmet elfogadhatónak ítéli, birtokában van minden hozzáférhető bizonyítéknak és semmilyen, a 10. cikk szerinti eljárás sincs folyamatban a kérdéses megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás ellen, a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a kérelem tartalmának lényegét, és felhív minden érdekelt harmadik felet, hogy harminc napon belül nyújtsa be észrevételeit a Bizottsághoz. E közzétételnek tisztelben kell tartania a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekeit.

(3) Hacsak a Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való közzétételtől számított kilencven napon belül nem értesíti a kérelmet benyújtó vállalkozásokat arról, hogy komoly kétségek merültek fel az 5. cikk alkalmazhatóságát illetően, az adott megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás, ahogy a kérelemben leírták, mentesnek tekintendő a tilalom alól az eltelt időszakban és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való közzététel időpontjától számított legfeljebb hároméves időszakra.

Ha a Bizottság a kilencvennapos határidő lejárta után, de még a hároméves időszak eltelte előtt megállapítja, hogy nincsenek meg az 5. cikk alkalmazásának feltételei, határozatot hoz, amelyben kinyilvánítja, hogy a 2. cikket kell alkalmazni. E határozat lehet visszamenőleges hatályú, amennyiben az érintettek a valóságnak nem megfelelő információkat adtak, vagy visszaéltek a 2. cikk rendelkezései alóli mentességgel.

(4) Ha e kilencvennapos határidő alatt a Bizottság a (3) bekezdés első albekezdésében említett nyilatkozatot intézi a kérelmet benyújtó vállalkozásokhoz, megvizsgálja, hogy teljesülnek-e a 2. cikkben és az 5. cikkben szereplő feltételek.

Ha azt állapítja meg, hogy teljesülnek a 2. cikkben és az 5. cikkben említett feltételek, határozatot hoz az 5. cikk alkalmazásáról. E határozat feltünteti a hatálybalépése időpontját. Ez az időpont a határozat meghozatalánál korábbi időpont is lehet.

13. cikk

Az 5. cikk alkalmazásáról szóló határozatok érvényessége és visszavonása

(1) Az 5. cikk alkalmazásáról szóló, a 11. cikk (4) bekezdésének vagy a 12. cikk (4) bekezdése második albekezdésének megfelelően meghozott határozatoknak fel kell tüntetniük azt az időszakot, amely alatt e határozatokat alkalmazni kell; általában ez az időszak nem kevesebb hat évnél. A határozatot el lehet látni feltételekkel és kötelezettségekkel.

(2) A határozatok megújíthatók, ha az 5. cikk alkalmazásának feltételei továbbra is fennállnak.

(3) A Bizottság visszavonhatja vagy módosíthatja a határozatát, vagy megtilthat a feleknek meghatározott tevékenységeket, ha:

- a) a határozat meghozatala szempontjából lényeges tényben változás következett be;
- b) a felek megszegik a határozathoz kapcsolódó kötelezettségek valamelyikét;
- c) a határozat valótlan információn alapul vagy csalárdul jutottak hozzá;
- d) a felek visszaélnék a 2. cikk rendelkezései alóli, részükre határozat útján juttatott mentességgel.

A b), c) vagy d) pontban említett esetekben a határozat visszamenőleges hatállyal visszavonható.

14. cikk

A 6. cikk alkalmazásáról szóló határozatok

(1) A Bizottságot értesíteni kell minden olyan, a 2. cikkben említett megállapodásról, döntésről vagy összehangolt magatartásról, amelyre vonatkozóan a felek a 6. cikk rendelkezéseit kívánják érvényesíteni.

(2) A Bizottságnak a 6. cikk alkalmazásáról szóló határozata csak az elfogadása időpontjától lép hatályba. A határozatnak fel kell tüntetnie azt az időszakot, amely alatt alkalmazni kell. Ez az időszak nem haladhatja meg a három évet attól az időponttól számítva, amikor a Tanács válsághelyzetet állapított meg a 6. cikk (2) bekezdése szerint.

(3) E határozatot a Bizottság megújíthatja, ha a 6. cikk (2) bekezdésében említett feltételeknek megfelelően a Tanács ismét válsághelyzet fennállását állapítja meg, és továbbra is teljesülnek a 6. cikkben megállapított egyéb feltételek.

(4) A határozatot el lehet látni feltételekkel és kötelezettségekkel.

(5) A Bizottság határozata a 6. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések végrehajtása után legkésőbb hat hónappal hatályát veszti.

(6) A 13. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

15. cikk

Hatáskörök

Arra is tekintettel, hogy a Bíróság felülvizsgálhatja a határozatot, a Bizottság a következő kizárólagos hatáskörökkel rendelkezik:

- a 4. cikk (2) bekezdése alapján kötelezettségeket írhat elő,
- az 5. és 6. cikk alapján határozatot hozhat.

A tagállamok hatóságai mindaddig rendelkeznek hatáskörrel annak megállapítására, hogy teljesülnek-e a 2. vagy a 8. cikkben szereplő feltételek, amíg a Bizottság eljárást nem indít a kérdéses esetre vonatkozó határozat kidolgozása céljából, vagy nem intézte a 12. cikk (3) bekezdése első albekezdésében említett nyilatkozatot.

16. cikk

Kapcsolattartás a tagállamok hatóságaival

(1) Az e rendeletben említett eljárásokat a Bizottság a tagállamok illetékes hatóságaival fenntartott szoros és folyamatos kapcsolat mellett folytatja le; e hatóságok észrevételeket tehetnek ezen eljárásokra vonatkozóan.

(2) A Bizottság a panaszok és a kérelmek, továbbá a hozzá beküldött, illetve az általa az ezen eljárások során kiküldött legfontosabb okmányok másolatát haladéktalanul továbbítja a tagállamok illetékes hatóságainak.

(3) A 10. cikk szerinti eljárást követő határozatok és a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, vagy a 12. cikk (4) bekezdésének második albekezdése, vagy a 14. cikk (2) vagy (3) bekezdése értelmében hozott határozatok meghozatala előtt konzultálni kell a szállítási ágazaton belüli versenykorlátozó magatartásokkal és erőfölénnyel foglalkozó tanácsadó bizottsággal. A 29. cikkben említett végrehajtási rendelkezések elfogadása előtt is kell konzultálni a tanácsadó bizottsággal.

(4) A tanácsadó bizottság a szállítási ágazat versenykorlátozó magatartásai és monopóliumai terén szakértő tisztviselőkből áll. Minden egyes tagállam a képviselőre két tisztviselőt jelöl ki, akiket akadályoztatásuk esetén másik tisztviselő helyettesíthet.

(5) A konzultációra a Bizottság által összehívott együttes üléseken kerül sor; ilyen ülés legkorábban az azt összehívó értesítés kiküldése után tizennégy nappal tartható meg. Az értesítéseket minden egyes megvizsgálandó eset kapcsán az eset ismertetése kíséri, továbbá a legfontosabb okmányok jelzése és egy előzetes határozattervezet.

(6) A tanácsadó bizottság véleményt alkothat annak ellenére is, hogy tagjai közül néhányan, illetve helyetteseik sincsenek jelen. A határozattervezethez csatolnak egy írásos beszámolót a konzultáció eredményéről. Ezt nem teszik közzé.

17. cikk

A közös közlekedéspolitikával kapcsolatos, egyedi esetekkel összefüggésben felmerülő elvi kérdések Tanács általi vizsgálata

(1) A tanácsadó bizottság véleményalkotásának időpontjától számított húsz napnál korábban a Bizottság nem hoz olyan határozatot, amelynél kötelező a 16. cikkben meghatározott konzultáció.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott határidő lejártá előtt bármelyik tagállam kérheti a Tanács összehívását, hogy a Bizottsággal együtt vizsgálja meg a közös közlekedéspolitikával kapcsolatos olyan elvi kérdéseket, amelyeket az adott tagállam lényegesnek vél a határozat tárgyát képező eset szempontjából.

A Tanács az érintett tagállam kérelmétől számított harminc napon belül ül össze kizárólag az adott elvi kérdések vizsgálata céljából.

A Bizottság a Tanács üléséig nem hozza meg határozatát.

(3) Ezenfelül egy tagállam vagy a Bizottság kérésére a Tanács bármikor megvizsgálhat a szállítási ágazatban a versenypolitika megvalósítása során felmerülő általános kérdéseket.

(4) Valahányszor a Tanácsot a (2) bekezdés szerinti elvi kérdések vagy a (3) bekezdés szerinti általános kérdések vizsgálatára kéri fel, a Bizottság e rendelet értelmében figyelembe veszi a Tanács ülésén kialakított irányvonalakat.

18. cikk

A szállítási ágazat vizsgálata

(1) Ha a szállítások fejlődési irányzata, a szállítási díjak ingadozása vagy rugalmatlansága, vagy más körülmények a szállítási verseny korlátozására vagy torzulására utalnak a közös piacon belül egy meghatározott földrajzi régióban, egy vagy több szállítási útvonalon, egy vagy több meghatározott kategóriához tartozó utasok vagy árucikkek szállítása kapcsán, a Bizottság dönthet úgy, hogy egy általános vizsgálatot folytasson az érintett ágazatban, amelynek során az adott ágazat szállítási vállalkozásaitól minden olyan információt és okmányt megkérhet, amely a 2–8. cikkben szereplő elvek megvalósításához szükséges.

(2) Azokat a vállalkozásokat, illetve vállalkozások társulásait, amelyek mérete azt sugallja, hogy erőfölénnyel rendelkeznek a

közös piacon vagy annak egy jelentős részén, az (1) bekezdés szerinti vizsgálatok során a Bizottság arra is felkéri, hogy a vállalkozásuk szerkezetére és magatartására vonatkozóan nyilatkozzanak mindazokról az adatokról, amelyek a helyzetük jellemzéséhez szükségesek a 8. cikk rendelkezéseinek fényében.

(3) A 16. cikk (2)–(6) bekezdését, valamint a 17., 19., 20. és 21. cikket kell alkalmazni.

19. cikk

Információk kérése

(1) Az e rendeletben ráruházott feladatok végzése során a Bizottság beszerezheti a szükséges információkat a tagállamok kormányaitól és illetékes hatóságaitól, vállalkozásoktól és azok társulásaitól.

(2) Ha a Bizottság információt kér egy vállalkozástól vagy vállalkozások társulásától, azzal egyidejűleg továbbítja e kérelme másolatát annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, amelynek területén a vállalkozásnak vagy a vállalkozások társulásának a székhelye található.

(3) Kérelmében a Bizottság feltünteti annak jogi alapját és célját, továbbá a 22. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint a valótlán adatok szolgáltatása esetére kilátásba helyezett szankciókat.

(4) A vállalkozások tulajdonosai vagy képviselői, és jogi személyek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező társaságok vagy egyesületek esetében az ezek képviselőit a törvény vagy az alapszabályzatuk szerint megbízott személy köteles a kért információt szolgáltatni.

(5) Amennyiben egy vállalkozás vagy vállalkozások társulása nem adja meg a kért információt a Bizottság által megszabott határidőn belül, vagy hiányos adatokat nyújt be, a Bizottság határozat útján kéri az információk szolgáltatását. A határozat feltünteti az igényelt információt, megfelelő határidőt rögzít az információ szolgáltatására, és feltünteti a 22. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 23. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt szankciókat, továbbá a határozat elleni jogorvoslat lehetőségét a Bíróság előtt.

(6) A Bizottság ezzel egyidejűleg továbbítja határozatának másolatát annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, amelynek területén a vállalkozásnak vagy a vállalkozások társulásának a székhelye található.

20. cikk

A tagállamok hatóságai által folytatott vizsgálatok

(1) A Bizottság felkérésére a tagállamok illetékes hatóságai elvégzik mindazokat a vizsgálatokat, amelyeket a Bizottság a 21. cikk (1) bekezdése értelmében szükségesnek ítél, vagy amelyeket a 21. cikk (3) bekezdése alapján határozatban elrendel. A tagállamok illetékes hatóságainak e vizsgálatok végrehajtásáért felelős tisztviselői a hatáskörüket olyan írásos megbízással gyakorolják, amelyet annak a tagállamnak az illetékes hatósága állít ki, amelynek területén a vizsgálatot végezni fogják. E megbízás meghatározza a vizsgálat tárgyát és célját.

(2) Ha a Bizottság vagy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelynek területén a vizsgálatot végezni fogják, arra igényt tart, a Bizottság tisztviselői segítséget nyújthatnak az adott hatóság tisztviselőinek a feladataik elvégzéséhez.

21. cikk

A Bizottság vizsgálati jogosultsága

(1) Az e rendelet által ráruházott feladatok teljesítése során a Bizottság a vállalkozásoknál vagy azok társulásainál elvégezhet minden szükséges vizsgálatot. Ennek érdekében a Bizottság által megbízott tisztviselőknek joguk van:

- a) megvizsgálni a könyvelést és más üzleti feljegyzéseket;
- b) a könyvelésről és más üzleti feljegyzésekről másolatot vagy kivonatot készíteni;
- c) szóban a helyszínen magyarázatot kérni;
- d) a vállalkozás bármilyen épületébe, telephelyére belépni és járművéhez hozzáférni.

(2) A Bizottságnak e vizsgálatok elvégzésével megbízott tisztviselői a hatáskörüket írásos megbízással gyakorolják, amely feltünteti a vizsgálat tárgyát és célját, valamint a 22. cikk (1) bekezdésének c) pontjában előírt szankciókat arra az esetre, ha az igényelt könyvelést és más üzleti feljegyzéseket hiányosan mutatnak be.

A Bizottság a vizsgálat előtt megfelelő időben értesíti a vizsgálatról, továbbá az elvégzésére megbízott tisztviselők személyazonosságáról annak a tagállamnak az illetékes hatóságát, amelynek területén a vizsgálatot végezni fogják.

(3) A vállalkozásoknak és a vállalkozások társulásainak alá kell vetniük magukat a Bizottság határozatában elrendelt vizs-

gálatoknak. A határozat feltünteti a vizsgálat tárgyát és célját, megjelöli a kezdés tervezett időpontját és feltünteti a 22. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 23. cikk (1) bekezdésének d) pontjában előírt szankciókat, továbbá a határozat elleni jogorvoslat lehetőségét a Bíróság előtt.

(4) A Bizottság a (3) bekezdésben említett határozatokot azután hozza meg, hogy konzultált annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, amelynek területén a vizsgálatot el kell végezni.

(5) A vizsgálat helyszínéként megjelölt tagállam illetékes hatóságának tisztviselői e hatóság vagy a Bizottság kérésére segítséget nyújthatnak a Bizottság tisztviselőinek a feladataik elvégzéséhez.

(6) Amennyiben egy vállalkozás ellenszegül egy e cikk szerint elrendelt vizsgálatnak, az érintett tagállam megadja a szükséges segítséget a Bizottság által megbízott tisztviselőknek annak érdekében, hogy azok elvégezhesék a vizsgálatot. A tagállamok, a Bizottsággal folytatott egyeztetés után, 1970. január 1-jéig, megteszik az e célból szükséges intézkedéseket.

22. cikk

Bíróságok

(1) A Bizottság a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozattal egyszázötötől ötezer elszámolási egységig terjedő bírságot róhat ki, ha azok szándékosan vagy gondatlanságból:

- a) helytelen vagy félrevezető adatokat szolgáltatnak egy 12. cikk szerinti kérelemben vagy egy 14. cikk szerinti értesítésben; vagy
- b) válaszul helytelen adatokat szolgáltatnak a 18. cikk, vagy a 19. cikk (3) vagy (5) bekezdése szerint hozzájuk intézett felszólításra, vagy nem adnak meg adatokat a 19. cikk (5) bekezdése értelmében hozott határozattal megszabott határidőn belül; vagy
- c) az igényelt könyvelést és egyéb üzleti feljegyzéseket hiányosan mutatják be a 20. cikk vagy a 21. cikk értelmében végzett vizsgálatok során, vagy nem hajlandók alávetni magukat a 21. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozattal elrendelt vizsgálatnak.

(2) A Bizottság a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozattal egyezertől egymillió elszámolási egységig terjedő bírságot, vagy ennél nagyobb, de a jogsértésben részt vevő vállalkozások előző üzleti évi forgalmának 10 %-át meg nem haladó összegű bírságot szabhat ki, ha azok szándékosan vagy gondatlanságból:

- a) megsértik a 2. cikk vagy a 8. cikk rendelkezéseit vagy nem teljesítenek egy, a 4. cikk (2) bekezdése alapján előírt kötelezettséget; vagy

- b) megszegnek a 13. cikk (1) bekezdése vagy a 14. cikk (4) bekezdése alapján rájuk rótt kötelezettségeket.

25. cikk

A bíróság összegének megállapításához figyelembe kell venni mind a jogsértés súlyosságát, mind annak időtartamát.

- (3) A 16. cikk (3)–(6) bekezdését és a 17. cikket alkalmazni kell.

- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alapján hozott határozatok nem büntetőjogi természetűek.

23. cikk

Kényszerítő bírságok

(1) A Bizottság a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozattal késedelmi naponként ötvenről egyezer elszámolási egységig terjedő kényszerítő bírságot szabhat ki a határozatban megjelölt időponttól számítva, arra kényszerítve ezáltal e vállalkozásokat, hogy:

- vessenek véget e rendelet 2. cikke vagy 8. cikke rendelkezései elleni jogsértésnek, amelynek beszüntetését a határozat a 11. cikk alapján rendelte el, vagy teljesítsenek valamely, a 4. cikk (2) bekezdése értelmében rájuk rótt kötelezettséget;
- fejezzenek be minden, a 13. cikk (3) bekezdése értelmében tiltott tevékenységet;
- teljesen és helyesen szolgáltatassák azt az információt, amelyet a Bizottság a 19. cikk (5) bekezdése alapján hozott határozattal kért;
- vessék alá magukat annak a vizsgálatnak, amelyet a Bizottság a 21. cikk (3) bekezdése alapján hozott határozattal rendelt el.

(2) Amennyiben a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai eleget tettek azoknak a kötelezettségeknek, amelyek kikényszerítése volt a kényszerítő bírság célja, a Bizottság a kényszerítő bírságot az eredeti határozatban megadottnál alacsonyabb teljes összegben is megállapíthatja.

- (3) A 16. cikk (3)–(6) bekezdését és a 17. cikket kell alkalmazni.

24. cikk

Bírósági felülvizsgálat

A Bíróság a Szerződés 172. cikke értelmében korlátlan hatáskörrel rendelkezik olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekkel a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki; a Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kirótt pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

Elszámolási egység

A 22–24. cikk alkalmazásában a Közösség költségvetésének összeállításakor elfogadott egység számít elszámolási egységnek a Szerződés 207. és 209. cikkének megfelelően.

26. cikk

A felek és harmadik felek meghallgatása

(1) A 11. cikkben, a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikk (2) és (3) bekezdésében, továbbá a 22. és a 23. cikkben előírt határozatok meghozatala előtt a Bizottság az érintett vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak lehetőséget biztosít arra, hogy megismertessék álláspontjukat azokban az ügyekben, amelyekben a Bizottság kifogást emelt.

(2) Ha a Bizottság vagy a tagállamok illetékes hatóságai szükségesnek ítélik, meghallgathatnak más természetes vagy jogi személyeket is. Ha természetes vagy jogi személyek kellő mértékű érdekeltségüket igazolva kérik a meghallgatásukat, helyt kell adni a kérelmüknek.

(3) Ha a Bizottság az 5. cikk vagy a 6. cikk alapján kíván határozatot hozni, közlésezi a szóban forgó megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás tartalmának lényegét, és felkéri az érdekelt harmadik feleket észrevételeik benyújtására a Bizottság által rögzített, legalább egy hónapos határidőn belül. E közléstételnek tiszteletben kell tartania a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekeit.

27. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A 18., a 19., a 20. és a 21. cikk alapján összegyűjtött információk kizárólag azokra a célokra használhatók föl, amelyekre kérték azokat.

(2) A 26. és a 28. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság és a tagállamok illetékes hatóságai, azok tisztviselői és más alkalmazottai nem fedhetik fel azokat az információkat, amelyekhez e rendelet alkalmazása során jutottak, és amelyekre természetüknél fogva kiterjed a szakmai titoktartási kötelezettség.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés rendelkezései nem gátolják meg az olyan általános jellegű információk és tanulmányok közzétételét, amelyek nem tartalmaznak az egyes vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira vonatkozó egyedi adatokat.

28. cikk

Határozatok közzététele

(1) A Bizottság közzéteszi azokat a határozatokat, amelyeket a 11. cikk, a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése, a 13. cikk (3) bekezdése és a 14. cikk (2) és (3) bekezdése alapján hozott.

(2) A közzététel során megadja a felek nevét és a határozat tartalmának lényegét; ennek során tiszteletben tartja a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekeit.

29. cikk

Végrehajtási rendelkezések

A Bizottságnak joga van végrehajtási rendelkezéseket elfogadni a 10. cikkben említett panaszok, a 12. cikkben említett kérelmek, a 14. cikk (1) bekezdésében említett értesítések és a 26. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt meghallgatások formájára, tartalmára és egyéb részleteire vonatkozóan.

30. cikk

Hatálybalépés, hatályos megállapodások

(1) Ez a rendelet 1968. július 1-jén lép hatályba.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezései ellenére a 8. cikk e rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon lép hatályba.

(3) A 2. cikkben foglalt tilalmat 1969. január 1-jétől minden olyan, a 2. cikk hatálya alá tartozó megállapodásra, döntésre és összehangolt magatartásra alkalmazni kell, amely e rendelet hatálybalépésének időpontjában hatályos volt, vagy amely az előbbi időpont és e rendelet *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetésének az időpontja között lépett hatályba.

(4) A (3) bekezdésre nem lehet hivatkozni olyan vállalkozásokkal vagy vállalkozások társulásaival szemben, amelyek az e rendelet *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napot megelőzően felmondták azokat a megállapodásokat, megsemmisítették azokat a döntéseket, vagy beszüntették azt az összehangolt magatartást, amelyekben részt vevő felek voltak.

31. cikk

A rendelet felülvizsgálata

(1) A Rajnai hajózásról szóló felülvizsgált egyezményt aláíró harmadik országokkal folytatott tárgyalások lezárása után hat hónapon belül; a Tanács a Bizottság javaslatára elvégzi e rendelet szükségesnek bizonyuló módosítását a Rajnai hajózásról szóló felülvizsgált egyezményből eredő kötelezettségek figyelembevételével.

(2) A Bizottság 1971. január 1. előtt benyújt a Tanácsnak egy általános beszámolót e rendelet végrehajtásáról, majd 1971. július 1. előtt egy rendeleti javaslatot e rendelet szükséges módosításairól.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1968. július 19-én.

a Tanács részéről

az elnök

O. L. SCALFARO